32e jaar. — Nr 61.

Donderdag 21 Mei 1885.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 21 MEI.

Zichtbare straffen.

De *Courrier de Bruxelles* meldde gisteren dat, in een dorp aan de oevers der Maas, een jongeling die schandaal wilde verwekken, eischte dat men hem op Goeden-Vrijdag vleesch te eten gaf. De beenhouwer die zijn slecht inzicht kende weigerde hem vleesch te leveren.

Zijne grootmoeder had de zwakheid hem, bij gebrek aan rundvleesch, hesp te geven. Hij at er drie keeren van.

Eenigen tijd nadien sterft de grootmoeder op *eenen vrijdag*.

De vader wordt ziek en sterft op *eenen vrijdag*.

De jongeling wordt ook getroffen en sterft op *eenen vrijdag, om 3 ure 's namiddags*.

Een liberaal blad noemt dat « een klerikaal vertelselken » maar bevindt zich in de onmogelijkheid een meer afdoende logenstraffing te geven.

Het gebeurt echter meer dan eens dat walgelijke goddeloosheden hier op de wereld zichtbaar gestraft worden.

Zoo treffen wij bijvoorbeeld het volgende verhaal aan in de *Semaine Catholique* van Toulouse :

Het was te Pia, een groot dorp, op acht of tien kilometers afstand van Perpignan (Frankryk.)

Acht jongelingen van 20 tot 24 jaren oud begaven zich te zamen naar het koffiehuis op de marktplaats. Het waren sterke en struische jongelingen, van die welke gewoon zijn in de wijngaarden te werken.

Het koffiehuis was vol volk. « Gij ziet, zegde de waardin, er is geene enkele plaats vrij, doch daar gij goede vrienden zijt, moogt gij in mijne kamer gaan, ik zal u daar bedienen. »

De acht vrienden zetten zich aan tafel voor eenen bol warmen wijn ; zij praatten over onverschillige zaken, toen een hunner genaamd Estyrac, een groot kruisbeeld bemerkte, dat nevens een bed hing.

— Wij moeten hem eens laten drinken, zegde hij, met eenen vloek.

Daarop nam hij het kruisbeeld af en dompelde het met het hoofd in den wijn, onder het schaterlachen zijner gezellen.

— Laat ons eens zien wat hij in de borst heeft, zegde op zijne beurt de genaamde Marc ; en de borst van het Kristusbeeld brekende, brooste hij met zijne vrienden, eene lijkopening na.

Dat is niet genoeg, voegde Aymard erbij ; wij moeten zijn been afzetten, om te zien of hij bloed in heft. En hij sneed het rechterbeen van het beeld af.

Welnu, ziehier wat het gevolg van die heiligschennis is geweest.

Estyrac, die het kruisbeeld had doen drinken, ging eenige dagen nadien een bad nemen en verdronk.

Marc, die de borst had verbrijzeld, stierf aan eene vliegende teering, vijf andere zijner gezellen bezweken, de een na den andere, aan dezelfde kwaal, zonder de laatste sakramenten te kunnen ontvangen.

Een enkele der acht heiligschenders blijft in 't leven, als om de herinnering aan den aanslag en aan de straf te vereeuwigen, namelijk Aymard, die het been van den Gekruiste het been had afgesneden.

Hij werd plotseling getroffen door eene afgrijselijke kwaal aan het rechterbeen, en de afzetting van dat lid werd door de geneeshеer hoogdringend geoordeeld. Hij die ze bewerkte, de heer doktor de Lamer, stond als verpletterd, toen hij zag dat het been geenen druppel bloed bevatte.

Sedert de afzetting heeft Aymard, berouwhebbend en verschrikt zich bekeerd en poogt hij door een voorbeeldig leven zijne vergiffenis te bekomen.

Wie de moeite wil doen zich naar Pia, in de nabijheid van Perpignan te begeven zal er, uit den mond van Aymard, het verhaal van geheel dat verschrikkelijk drama kunnen hooren.

't Is waar dat die reis zoo gemakkelijk niet is als eene pen te nemen en te schrijven : « *dat zijn al klerikale vertelselkens.* »

Het kruis van 2de klas is vergund aan MM. van Elderen en Thirion, schepenen te Corthys, als belooning der diensten die zij bewezen hebben gedurende eene loopbaan van meer dan 35 jaren.

Men schrijft uit Hasselt :

Te Beverloo is een schrikkelijk ongeluk gebeurd. Jongens, van school komende, vermaakten zich met van eenen zandheuvel te springen, die van onder gedeeltelijk uitgehold was. Er greep eene instorting plaats en een jongen van een 10tal jaren oud, die in de holte was gekropen, werd er geheel door bedolven. De bende jongens vluchtte al roepende weg, zonder er aan te denken om hulp toe te brengen. Wanneer men het arme kind korten tijd daarna kon bevrijden had het reeds opgehouden te leven. De verstikking was volkomen.

Men leest in de *Gazet van Diest* :

Verleden maandag heeft te Scherpenheuvel eene wonderlijke genezing plaats gehad.

Een meisje van de omstreken van Brussel, dat sedert langen tijd lam was in beide beenen, heeft plotseling het gebruik zijner ledematen teruggekregen, nadat men haar twee keeren rond het altaar van O. L. V. gedragen had. Het kind is een 10tal jaren oud.

De aandoening onder de aanwezingen was zeer groot. Men hoorde maar eene stem om uit te roepen : Leve Onze Lieve Vrouw van Scherpenheuvel !

Op den markt van heden donderdag waren te koop gesteld : 254 koeien, 58 kalveren, 36 schapen, 165 vette en 2409 magere varkens.

BINNENLAND

Het departement van oorlog heeft bevelen rondgestuurd, om in al de garnizoensteden de militaire eer te doen bewijzen aan de processien van H. Sakramentsdag, zooals dat gebeurde voor de komst aan het bewind van het liberaal ministerie.

— De genaamde Coudde die, in eenen aanval van zinneloosheid, den 9 april laatstleden, eene ruit brak van een der hofrijtuigen waarmede de koninklijke familie zich naar het *Te Deum* begaf, is zaterdag uit Sint-Jansgasthuis naar het gesticht voor zinneloozen van Ukkel overgebracht.

— Heden, donderdag, zal prinses Stephanie, van België, gehuwd met aartshertog Rodolf, kroomprins van Oostenryk, haren 21ste verjaardag vieren.

— Mgr Van Weddingen, aalmoezenier van het hof, is verheven tot de waardigheid van huispreläat van Z. H. den Paus.

— Men leest in de *Gazet van Diest* :

Moord te Schoonaarde. — In den nacht tusschen zondag en maandag laatst was er twist ontstaan in eene herberg te Diest, tusschen twee werklieden, de genaamden Didden en Janssens, wonende beiden in den Koutershoek. Vergezeld van twee gezellen V. en B. begaven zij zich naar Schoonaarde. Onderweg zon V. stedewaarts terug gekeerd zijn, maar tusschen de twee of drij anderen moet er een gevecht ontstaan zijn op den Schaffenschen steenweg, over de Broekstraat, langs dezen kant Schoonaarde. Didden viel eensklaps ten gronde, badende in zijn bloed, hebbende aan de rechterschonder een hevigen messteek ontvangen. B. zoo verhaalt men, nam dadelijk de vlucht, maar Janssens bleef weenend en jammerend, ter plaats.

Eergisteren bemerkte men vier groote plassen bloed, hetgeen bewijst dat hij nog eenigen tijd langs den grond is weggekropen. De eerste voorbijgangers vonden maandag morgend zijn ontzield lichaam. Janssens werd door de gendarmen aangehouden en is gisteren maandag naar Leuven overgebracht. Het parket is maandag ter plaatse geweest.

Het slachtoffer was de steun zijner moeder, eene weduwe, en telde den ouderdom van negentien jaar. De aanslag heeft eene diepe ontroering teweeggebracht. Het vechten met messen was hier, als 't ware, tot heden onbekend.

—Vrijdag avond bood zich een welgekleed heer, in eenen kleinen kruidenierswinkel der St-Jacobsstraat te Antwerpen aan, en vroeg om eene kamer te huren gedurende den tijd der tentoonstelling.

Daar hij zegde aanbevolen te zijn door de familie van den kruidenier, die te Leuven woont, stemde deze laatste toe en bracht hem naar zijne kamer.

Zaterdag morgend gebruikte de vreemdeling een zeer smakelijk ontbijt, en ging vervolgens uit, zeggende dat hij aan de statie een vriend moest gaan afhalen, doch dat hij rond den middag zou terug keeren.

Daar hij 's avonds nog niet terug was, begon men een onderzoek en bevond dat eene broek en eene gilet alsook eene zilveren horloge verdwenen waren.

— Een middel, om afgesneden bloemen lang te bewaren, tegenwoordig in Frankryk veel aangewend, is het volgende : Men zet ze in water, waarin 3 à 5 gram salmiak is opgelost. Op die wijze moeten de bloemen 15 à 20 dagen lang goed blijven.

*** *Een getrouw schuldenaar.* — Een schuldenaar, die aan een schuldeischer nog al veel geld moest, schreef hem dezer dagen een brief welk hij eindigde met de volgende beleefde groetenis. « Ik ben voor het *leven* uwen verkleefden *schuldenaar.* »

Het schijnt dat de schuldeischer in het geheel niet te vreden was.

*** *Hij kende hem.* — Een meester stelde aan een leerling de volgende oplossing voor.

De meester — Zeg mij eens jongen, indien uw oom duizend frank aan iemand leent, onder belofte ze met 250 fr. 's jaars terug te betalen, hoeveel is hij hem dan nog schuldig, na het verloop van het derde jaar.

— Duizend frank !

— Neen, mijn jongen, gij kent niets van rekenkunde.

— 't Is mogelijk, mijnheer, maar ik ken mijn oom.

BUITENLAND

Duitschland.

DERTIEN AAN TAFEL.

Dat het bijgeloof de wereld nog niet uit is, blijkt uit het volgende voorval, dat onlangs te Berlyn ten huize van een der groote bankiers plaats vond.

Bij een zijner diners zouden juist de *twaalf* gasten aan tafel gaan, toen plotselings een oud vriend verscheen, die zich zonder plichtpleging zelven uitnoodigde. Men kon zich niet van hem ontslaan, en toch, dertien aan tafel was de dood van een der dischgenoten. Men zocht naar iemand die de veertiende kon zijn. De bankier begaf zich naar beneden in zijn kantoor en vond daar nog een zijner kassiers bezig. Nadat hij hem in 't kort had medegedeeld, hoe de zaken stonden, drong hij er bij zijne bedienden op aan, zich boven als gast aan het diner te begeven. De kassier was wel niet zeer in zijn schik met de reden dezer uitnoodiging, maar trok toch een zwarten frak aan, deed een witten halsdoek om en verscheen weldra in de eetzaal, waar hij door allen met blijdschap werd begroet : drie gasten toch hadden reeds bepaald verklaard dat zij niet met dertien aan tafel gingen.

Op hetzelfde oogenblik bracht de bedienden een der gasten eenen brief met rouwrand ; men meldde hem daarin, dat zijne vrouw plotseling ziek was geworden. Bijgevolg moest deze gast zich snel verwijderen en men was wederom met dertien. Nu stond den kassier in den weg ; hij was nu in plaats van eenen gevierden gast, de onwelkome dertiende geworden. Hij begrijpt volkomen zijnen toestand en gaat heen. De bankier doet hem onder duizende verontschuldigingen uitgeleide tot aan de voordeur, en juist als beiden afscheid nemen, wie komt daar binnen ? De huisdokter !

De bankier, vol vreugde dat hij nu zijnen kantoorbediende het onaangename der positie besparen kan, noodigt nu den arts en voert nr 13 en 14 in triomf naar de eetzaal. Eindelijk zetten de gasten zich aan tafel ; bij het eerste gerecht, de soep, gevoelt zich de gastvrouw zoo ongesteld, dat zij, eene bezwijming nabij, uit de zaal moet gebracht worden. De dokter die haar de eerste hulp verleent, verklaart dat de vrouw niet meer aan tafel verschijnen mag.

Nu is men weer dertien aan tafel ! En onze kassier is weer de gelate dertiende. De smeekende blik van zijnen patroon toont hem duidelijk zijne plicht en hij verdwijnt ten tweeden male om zich *con amore* in de restauratie, waar hij gewoonlijk eet, aan een uit eigen zak betaald beefsteak te goed te doen.

Spanje.

Dr. Ferran, de spaansche doctor die door zijne inenting tegen de cholera veel van zich doet spreken, is een jong geneeskundige van naam, die de stelling van Dr. Koch omtrent de bacillen aangenomen en verder ontwikkeld heeft. Hij beweert in de komma-bacillen de eenvoudigste kiem, welke de eigenlijke verspreidster der cholera is, ontdekt te hebben. Bij zijne talrijke proeven op dieren had de inenting meermalen den dood tengevolge. De menschen werden ziek, met verschijnselen van cholera, maar herstelden, en zij bleken dan tegen de ziektekiem bestand te zijn. Verdere inentingen hadden volstrekt geene uitwerking meer op hen. Dr. Ferran voorspelt zijne inenting dezelfde toekomst als vaa die tegen de pokken. Of hij gelijk heeft, zal nog nader moeten blijken.

Politiek overzicht

DE TOESTAND VAN VICTOR HUGO.

De fransche minister van binnenlandsche zaken heeft gisteren morgend inlichtingen doen nemen over den toestand van den beroemden dichter.

Om 2 uren heeft de voorzitter van den ministerraad hem een bezoek gebracht.

De geneesheeren hebben eene lichte beternis vastgesteld.

De *Rappel* zegt dat Victor Hugo eene longaandoening heeft. Hij heeft eenen vrij kalmen nacht gehad. De ademhaling is nu en dan wat belemmerd.

De *Temps* van Parys zegt : De toestand van Victor Hugo verergert. Men vreest een noodlottig einde. Het gehaat begint te veranderen. De ademhaling wordt hijgend.

Dezen morgend zegde de dichter tot de zijnen dat hij den dood voelde naderen. Hij drukte zich moedelijk uit ten gevolge der stoornis zijner ademhaling. Zijn geest is nog volkomen helder. Hij heeft zich in eene uiterste poging in zijn bed rechtgezet. Hij is eenige oogenblikken aldus blijven zitten en dan heeft hij zich weer neergelegd.

De heer Aug. Vacquerie verlaat het bed van zijnen grooten vriend niet.

Talrijke personen hebben zich naar het huis van den dichter begeven, onder anderen Mgr. Freppel.

Het is donderdag nacht dat Victor Hugo ongesteld is geworden. Hij had dien dag, gelijk alle donderdagen, vrienden ontvangen.

Het diner werd gegeven ter eere van den heer de Lesseps en zijne kinderen. Victor Hugo toonde zich zeer opgeruimd. Nogtans was hij eenigzins bleek. De ontvangst eindigde om 11 uur.

Dr Allix werd 's nachts geroepen en stelde verdag moest Victor Hugo, zeer vermoeid, te bed blijven. 's Avonds verergerde zijn toestand en men besloot Dr Germain Sée, den geneesheer der familie, te roepen. Zaterdag morgend kwam Dr Sée voor de eerste maal. Men stelde de kenterekens vast van eenen opdrang van bloed naar de longen.

Aan zijn bed bevinden zich zijne kleinkinderen Jeanne en Georges Hugo, alsmede de heer en madame Lockroy, August Vacquerie en Paul Meurice.

Eene depeche uit Parys 18 mei, 4 uur 's avonds meldt dat de toestand van Victor Hugo zeer erg is. Een consult van drie geneesheeren zal gehouden worden.

Victor Hugo, de vermaarde fransche dichter en romanschrijver ligt op sterven. Er is sedert twee dagen geene verandering in zijnen toestand gekomen.

Zijne dochter Madame Lockroy vroeg hem : « Hoe stelt gij het, vader ? » « Goed, antwoordde Victor Hugo ; de dood is welkom ! »

De geneesheeren hebben de volstrektste rust voorgeschreven.

Victor Hugo spreekt veel, als hij niet overvallen is door longdrukkingen. Hij onderhoudt zich met de leden zijner familie en zijne vrienden over de gebeurtenissen zijner jeugd.

De crisissen die hij krijgt, duren gewoonlijk een kwartier. Hij heeft dikwijls brakingen. Zijne kleindochter Jeanne is uitgeput van vermoeienis. Zij wil het zich bij niet verlaten. Georges weent gestadig en verbergt zich opdat zijn grootvader hem niet zou zien weenen. Gedurende het tweede deel van den nacht heeft de lijder eene bezwijming gehad.

Laatste nieuws. — Victor Hugo is zeer zwak. De pols slag vertraagt bij oogenblikken. De doorluchtige zieke kan geene medecijnen verdragen. Hij behoudt ten volle de helderheid van zijnen geest. Hij heeft tot zijne Familie gezegd : « De dood komt traagzaam, al te traagzaam. »

ZIEKTE VAN DEN KEIZER VAN DUITSCHLAND

Keizer Wilhelm van Duitschland is opnieuw ongesteld. Hij heeft gister de troepen niet kunnen in oogenschouw nemen.

De staat van keizer Wilhelm blijft altijd zonder verandering, doch men verzekert dat er tot hiertoe weinig gevaar bestaat.

De koning van België heeft zijne reis naar Berlyn uitgesteld tot in het begin van juni.

HET ENGELSCH-RUSSISCH GESCHIL.

Verscheidene dagbladen uit Engeland deelen bijzonderheden mee over de moeilijkheden die zouden ontstaan tusschen de Engelsche en Russische gouvernementen, betreffende de grensafbijding.

Rusland zou eischen dat Nuruschak en Zulffcar twee belangrijke grensstеden hem zouden geleverd worden terwijl Engeland die steden voor Afghanistan wil behouden.

Men zegt ook dat de Czar dringend een gezant te Kaboul vraagt te onderhouden.

De *Pall Mall Gazette* logenstraft echteral die geruchten en verzekert dat de onderhandelingen met spoed voortgezet worden.

De Emir van Afghanistan heeft eene proklamatie uitgevaardigd waarin hij zijne troepen looft over den moed die zij in het geval van Pendjeh vertoond hebben en waarin hij veel waarde hecht aan het verbond dat hij met Engeland gesloten heeft.

In de Fransche Kamer is de beraadslaging begonnen over de inrichting van het koloniaal leger.

De aandacht van het Fransche volk is echter gevestigd op Victor Hugo, den dichter die zijn talent overleefd heeft en nu hij op sterven ligt, weer aller oogen op zich trekt. Hij lijdt, zooals wij gezegd hebben, aan eene longvliesontsteeking gepaard met hertziekte. Hij hoest verschrikkelijk en de geneesheeren hebben verklaard dat zij geen hoop op herstel meer hebben.

Mgr Freppel heeft zich tweemaal ten huize van den zieken aangeboden.

Eene karakteristieke bijzonderheid is deze : de grijze dichter heeft zich vooral bekommerd om het lot der kwijtscheldiug voor de politieke misdadigers die in de Kamer voorgesteld was. Men heeft hem de waarheid niet durren kenbaar maken !